

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ 2025
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΘΕΜΑ Α

A1. Μάθε τώρα τι έκανε αργότερα ο Νασικάς. Λίγες μέρες αργότερα, όταν ο Έννιος είχε πάει στο Νασικά και τον ζητούσε από την πόρτα, φώναζε ο Νασικάς ότι δεν ήταν σπίτι, αν και ήταν σπίτι. Τότε ο Έννιος αγανακτισμένος, επειδή ο Νασικάς έλεγε ψέματα τόσο φανερά, είπε: «Τι; Εγώ δε γνωρίζω τη φωνή σου;» Θέλεις άραγε να μάθεις τι απάντησε ο Νασικάς;

Ούτε η φτώχεια ούτε η θλίψη/λύπη εμποδίζει τον σοφό, ούτε αυτά τα πράγματα, τα οποία βγάζουν από τον δρόμο τους άπειρους και τους γκρεμοτσακίζουν (σπρώχνουν/ρίχνουν με το κεφάλι στον γκρεμό όσους δεν έχουν πείρα). Εσύ νομίζεις ότι αυτός καταβάλλεται από τις συμφορές; (Αντίθετα), τις χρησιμοποιεί! Ο Φειδίας δεν ήξερε να φτιάχνει αγάλματα μόνο από ελεφαντόδοτο. έκανε επίσης (κι) από χαλκό. Εάν έδινες σε εκείνον μάρμαρο, εάν (έδινες σε εκείνον) ευτελέστερο (ή πιο ταπεινό) υλικό, θα έκανε τέτοιο (άγαλμα), το οποίο θα μπορούσε να γίνει άριστο από εκείνο (το υλικό)

ΘΕΜΑ Β

B1.

1. Σωστό
2. Λάθος
3. Σωστό
4. Σωστό
5. Λάθος

B2.

- 1δ,
2 α,
3β,
4 ε,
5ζ,

ΘΕΜΑ Γ

Γ1

diēbus: diei

aperte: apertius, apertissime

vocem tuam: vocum tuarum

impudens: impudenti

mihi ipsi: ego ipse
ebore: ebur
simulacra: simulacrum
viliorem: vilem, (viliorem), vilissimam
tale: talia
optimum: melius
eodem: eorundem

Γ2α.

indignatus → indignans
 mentiebatur → mentiens
 utitur → utens

Γ2β.

accipe: acceptu
fecerit: fac
venisset: veniendi
exclamavit: exclamemus
credis: creditum
agunt: acturus es
putas: putari
sciebat: sci(v)isse
posset: possit

ΘΕΜΑ Δ

Δ1α.

diebus : αφαιρετική οργανική του μέτρου ή της διαφοράς στο επίρρημα *post*
se: υποκείμενο του απαρεμφάτου *non esse*, ταυτοπροσωπία, έχουμε λατινισμό ειδικού απαρεμφάτου.

ancillae: έμμεσο αντικείμενο του ρήματος *credidi*

malis: απρόθετη αφαιρετική του ποιητικού αιτίου λόγω του απαρεμφάτου *premi*, που είναι τύπος της παθητικής φωνής.

ex aere: εμπρόθετος προσδιορισμός της ύλης στο ρήμα *faciebat*

Δ1β. Εισάγεται με τον υποθετικό σύνδεσμο *si* (διότι είναι καταφατική) και εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντέλικου (*obtulisses*). Η απόδοση του υποθετικού λόγου είναι το *fecisset* της κύριας πρότασης που είναι, επίσης, υποτακτική υπερσυντέλικου. Πρόκειται για ευθύ, σύνθετο (μαζί με την επόμενη

υποθετική πρόταση ο υποθετικός λόγος διαθέτει δύο υποθέσεις) υποθετικό λόγο που ανήκει στο αντίθετο του πραγματικού στο παρελθόν.

Υπόθεση δυνατή ή πιθανή για το παρόν-μέλλον: *Si obferas/ offeras, faciat tale*

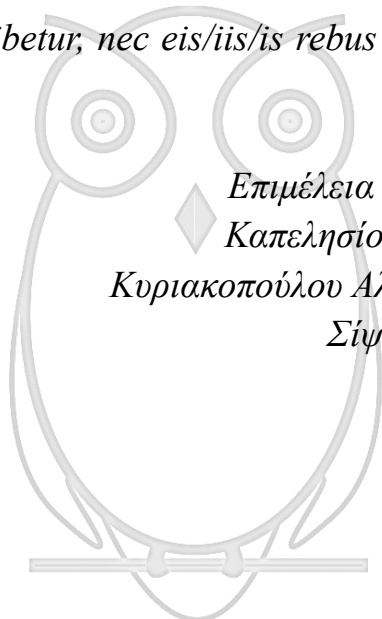
Δ2α.

i. «*Quid postea Nasica fecit?*»

ii. «*(Ego) domi non sum.*»

iii. «*Quid Nasica respondit?*»

Δ2β. *Sapiens nec paupertate nec dolore prohibetur, nec eis/iis/is rebus , quibus imperiti avertuntur.*

Επιμέλεια θεμάτων
Καπελησίου Λουΐζα
Κυριακοπούλου Αλεξάνδρα
Σίψα Μαρία

ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ